

**Là một trong hôn để vui hưởng Christ
bằng cách nghĩ cùng một điều,
bằng cách là một với Christ trong lòng dạ của Ngài,
và bằng cách để cho Đức Chúa Trời vận hành trong chúng ta
cả về ý muốn lẫn việc làm vì niềm vui thích tốt lành của Ngài**

Đọc Kinh văn: Phil. 1:4, 8, 18, 25, 27; 2:2, 12-13, 17-18, 28-29; 3:1; 4:1, 4, 10, 15-16

- I. Nói cách chính xác, Phi-líp là sách không những nói về kinh nghiệm Christ mà còn nói về vui hưởng Christ; kinh nghiệm Christ chủ yếu ở trong linh chúng ta, nhưng vui hưởng Christ thì ở trong hôn chúng ta (tâm trí, tình cảm và ý chí):**
- A. Vì sách Phi-líp nói về kinh nghiệm và vui hưởng Christ, là điều dẫn đến niềm vui, nên đây là một sách đầy niềm vui và vui mừng—1:4, 18, 25; 2:2, 17-18, 28-29; 3:1; 4:1, 4.
- B. Các thánh đồ tại Phi-líp đã có sự tương giao dẫn đến sự tiến triển của phúc âm, qua chức vụ của sứ đồ Phao-lô; sự dự phần này bao gồm những đóng góp về tài chính của họ cho vị sứ đồ—cc. 10, 15-16:
1. Đời sống kinh nghiệm và vui hưởng Christ là đời sống trong sự tiến triển của phúc âm, đời sống rao giảng phúc âm, không mang tính cá nhân nhưng mang tính tập thể; càng có sự tương giao trong sự tiến triển của phúc âm, chúng ta càng kinh nghiệm và vui hưởng Christ; điều này giết chết bản ngã, tham vọng, sở thích và lựa chọn của chúng ta.
  2. Dù chúng ta nói hay im lặng thì đời sống, nếp sống, bản thể và toàn bộ con người chúng ta phải là lời rao giảng về Christ—1:20; 4:22; đc. 2 Cô. 3:3.
- C. Phao-lô truyền bảo chúng ta cư xử “cách xứng đáng với phúc âm của Christ”, tức là “đứng vững trong một linh, đồng một hôn cùng với đức tin của phúc âm mà phấn đấu”—Phil. 1:27:
1. Đồng một hôn và đồng hôn vì công tác phúc âm thì khó hơn là ở trong một linh để kinh nghiệm Christ; Ti-mô-thê là một anh em đồng hôn với sứ đồ Phao-lô—2:19-21, đc. c. 30.
  2. Đồng một hôn đòi hỏi sau khi đã được tái sinh trong linh, chúng ta phải tiến xa hơn để được biến đổi trong hôn—2 Cô. 3:18; La. 12:2.
  3. Nếu không là một trong tình cảm, suy nghĩ và quyết định, chúng ta không đồng một hôn; hễ khi nào không là một trong hôn thì chúng ta không ở trong sự tương giao dẫn đến sự tiến triển của phúc âm, và cách cư xử của chúng ta không xứng đáng với phúc âm.
  4. Khi tất cả các thành viên trong Hội thánh đồng một linh và đồng một hôn thì sự hiệp một này sẽ có tính thuyết phục, khuất phục và thu hút, và chúng ta sẽ kinh nghiệm Christ và vui hưởng Ngài.
- D. Có thể chúng ta có sự kinh nghiệm Christ mà không có sự vui hưởng Christ; nan đề ở đây là với hôn của chúng ta – tâm trí, tình cảm và ý chí của chúng ta; như trẻ em bị bắt phải ăn mà không vui hưởng thức ăn ấy, thì nhiều lần, chúng ta cũng kinh nghiệm Christ mà không vui hưởng Ngài.

E. “Tôi hơi lo ngại rằng có thể anh em không có sự vui hưởng Christ nhiều” (*Tuyển tập Witness Lee, 1978*, tập 1, “Kinh nghiệm Christ”, tr. 340); lí do khiến nhiều người mất sự vui hưởng Christ là nan đề họ có trong hôn; nếu không có sự vui hưởng Christ nhiều, điều này cho thấy anh em không là một trong hôn, không được kết hiệp trong hôn—Phil. 2:2.

II. Để là một trong hôn, chúng ta cần nghĩ cùng một điều: một điều trong sách Phi-líp chỉ về sự hiểu biết chủ quan, kinh nghiệm và vui hưởng Christ; một điều là theo đuổi Christ để đạt được Ngài, chiếm được Ngài và sở hữu Ngài—1:20-21; 2:2, 5; 3:7-14; 4:13:

- A. Để sống trong thực tại của Thân thể Đấng Christ, chúng ta phải vui hưởng Christ bằng cách yêu Ngài đến cực điểm; và để yêu Ngài, các tư tưởng của chúng ta cần được giải cứu khỏi sự cứng cõi (2 Cô. 3:14), đui mù (4:4), phản loạn (10:4-5) và hư hoại (11:2-3).
- B. Suy nghĩ của chúng ta nên tập trung vào sự tuyệt diệu của tri thức về Christ, kinh nghiệm và vui hưởng Christ; tập trung vào bất cứ điều gì khác cũng làm cho chúng ta suy nghĩ khác đi, bởi đó tạo nên sự bất đồng giữa chúng ta—1 Cô. 1:10; Phil. 3:8-9, 15; 4:2.
- C. Một điều, điều duy nhất, trong sự khôi phục của Chúa là gia tể đời đời của Đức Chúa Trời với Christ là trung tâm và sự bao quát—Côl. 3:10-11:
1. Một điều nên được tập trung, nhấn mạnh và củng cố trong sự khôi phục của Chúa là gia tể đời đời của Đức Chúa Trời—1 Ti. 1:3-4.
  2. Nội dung gia tể đời đời của Đức Chúa Trời là Christ; thật ra, chính Christ trong chức vụ đầy trọn của Ngài trong ba giai đoạn là gia tể thần thượng (Gi. 1:14; 1 Cô. 15:45b; Khải. 1:4; 3:1; 4:5; 5:6); khát vọng của Đức Chúa Trời là khôi phục hoàn toàn và trọn vẹn thân vị của Christ (Côl. 1:17b, 18b; 2 Cô. 12:2a; 2:10; 3:3).
- D. Giữa những người Phi-líp, có sự bất đồng trong suy nghĩ của họ (Phil. 4:2), là điều làm vị sứ đồ phiền muộn; do đó, ông bảo họ phải nghĩ cùng một điều, thậm chí là cùng một điều duy nhất, để họ có thể làm cho niềm vui của ông được trọn (2:2):
1. Nghĩ điều gì đó khác hơn một điều này là phản loạn chống lại gia tể của Đức Chúa Trời; gia tể của Đức Chúa Trời là chúng ta nghĩ cùng một điều; trong nếp sống Hội thánh, chúng ta cần giúp tất cả các thánh đồ nghĩ cùng một điều; tư tưởng của chúng ta nên tập trung vào và được đổ đầy sự vui hưởng Christ vì nếp sống Hội thánh, tức nếp sống Thân thể.
  2. Vì bất đồng trong suy nghĩ nên các tín đồ Phi-líp có các mức độ yêu thương khác nhau (c. 2); họ không có cùng tình yêu đối với tất cả thánh đồ để giữ sự hiệp một; nếu tình yêu của chúng ta đối với các thánh đồ được điều chỉnh và xử lí thì chúng ta sẽ vui hưởng Christ khi chúng ta yêu các thánh đồ.
  3. Là một trong hôn, kết hiệp trong hôn, không chỉ để kinh nghiệm Christ mà còn hơn nữa là để vui hưởng Christ; để vui hưởng Christ, chúng ta cần có một hôn đúng đắn, “đồng hôn” là một với hôn của các thánh đồ khác.

III. Để là một trong hôn, chúng ta cần là một với Christ trong những tình cảm của Ngài, tức “lòng dạ” của Ngài, tượng trưng cho tình cảm bên trong của Ngài, lòng thương xót triu mến và sự cảm thông—Phil. 1:8:

- A. Là con người, những kinh nghiệm của Christ trong lòng dạ của Ngài bao gồm tình yêu, khát vọng, sự vui thích và cảm xúc của Ngài—Thi. 16:3, 7 (xem các chú thích trong Bản Kinh Thánh Khôi phục).

- B. Phao-lô không sống đời sống theo bản thể thiên nhiên bề trong; ông sống một đời sống theo lòng dạ của Christ; nếu muốn là những người ở trong Christ theo cách kinh nghiệm, chúng ta phải ở trong lòng dạ của Ngài, tức trong các cảm xúc triu mến và tinh tế của Ngài—Côl. 3:12.
- C. Trong sách Phi-lê-môn, chúng ta có bức tranh về nếp sống Thân thể sống trong lòng dạ của Christ Jesus—cc. 7, 10-12, 20:
  1. Khi Ô-nê-sim ở tù tại La Mã với Phao-lô, ông đã được cứu qua Phao-lô, người gọi ông là “con tôi...mà tôi đã sinh ra trong xiềng xích”—c. 10.
  2. Khi gửi Ô-nê-sim về cùng với Thư viết cho Phi-lê-môn, Phao-lô nói: “Tôi gửi người [Ô-nê-sim] về cho anh, người là chính lòng tôi vậy”—c. 12.
  3. Tình cảm bên trong và những niềm trắc ẩn của Phao-lô đồng hành cùng Ô-nê-sim đến với Phi-lê-môn; các từ *chính lòng* nguyên văn giống với *lòng dạ* trong Phi-líp 1:8, tượng trưng cho tình cảm bên trong, từ tâm và niềm trắc ẩn—Côl. 3:12.
- D. Phao-lô đã sống trong thực tại của Thân thể Đấng Christ bằng cách nhận cảm xúc của Christ làm cảm xúc của ông; cảm xúc của Christ dành cho Thân thể trở thành cảm xúc của ông dành cho Thân thể; đây là điều cần thiết nhất để chúng ta sống nếp sống Thân thể—2 Cô. 12:15.
- E. Nếu chúng ta từ chối chính mình và đồng nhất với Thân thể thì sẽ không có sự tách biệt hay tách rời khỏi Thân thể; nếp sống mà chúng ta sống hoàn toàn là nếp sống Thân thể, và Chúa sẽ có được sự biểu lộ của Thân thể Ngài trên đất ngày nay—Mat. 16:24; Êph. 4:16.
- F. Chúng ta càng sống trong lòng dạ của Christ Jesus, ý thức của chúng ta về Thân thể Đấng Christ sẽ càng lớn và cảm xúc của chúng ta dành cho Thân thể Đấng Christ sẽ càng mạnh mẽ—1 Cô. 12:26-27; La. 12:15.

IV. Để là một trong hồn, chúng ta cần làm nên sự cứu rỗi mình bằng cách hợp tác với Đức Chúa Trời đầy sinh lực ở bên trong, Đấng vận hành trong chúng ta cả về “ý muốn lẫn việc làm vì niềm vui thích tốt lành của Ngài”—Phil. 2:12-13:

- A. Chúng ta làm nên sự cứu rỗi mình vì Đức Chúa Trời hành động trong chúng ta; chúng ta có thể nói mình không sẵn sàng nhưng Đức Chúa Trời đang tác thành sự sẵn sàng này vào trong chúng ta để làm nên niềm vui thích tốt lành của Ngài; ý muốn là ở bên trong, còn việc làm là ở bên ngoài.
- B. Chúng ta cần vận dụng linh với một ý chí được khuất phục và phục sinh để chọn làm nên sự cứu rỗi mình bằng cách hợp tác với Đức Chúa Trời Tam Nhất nội cư, Đấng vận hành trong chúng ta ý muốn vì niềm vui thích tốt lành của Ngài.
- C. Ý chí được biến đổi của chúng ta có thể được thấy theo cách hình bóng trong Nhã Ca 4:4; câu này nói người tìm kiếm yêu dấu của Chúa có “cổ như tháp Đa-vít, / được xây để treo vũ khí; / Ngàn cái khiên treo tại đó, / tất cả là những cái thuẫn của những người mạnh mẽ”:
  1. Kinh Thánh nói những người bước đi theo ý chí riêng, tức những người ngoan cố và kiêu ngạo, là những người cứng cổ (Ês. 3:16); do đó, cổ chỉ về ý chí của con người; Chúa xem sự thuận phục của ý chí con người là điều đẹp nhất trong con người.
  2. Cổ giống tháp tượng trưng cho ý chí của người tìm kiếm đã được Đức Chúa Trời làm cho mạnh mẽ đến mức người ấy không còn yếu thế giới nữa và không còn bị Satan tác động nữa; ý chí của người ấy đã hoàn toàn thuận phục Đa-vít (người tượng trưng cho Christ), và ý chí của người ấy đã được Christ bắt phu tù.

3. Kho vũ khí cất giữ trong tháp tượng trưng cho chiến thắng của Christ để bảo toàn ý chí của tín đồ khỏi sự chiếm đoạt của kẻ thù; khiên và thuẫn là để bảo vệ; còn những người mạnh mẽ chỉ về sức mạnh.
  4. Tóm lại, Nhã Ca 4:4 hàm ý rằng tín đồ này đang sẵn sàng thuận phục ý muốn của Christ, và ý chí của người ấy sẽ vững chắc như một cái tháp để thực hiện ý muốn của Ngài; người ấy thận trọng đề phòng và không để kẻ thù chiếm đoạt ý chí thuận phục của mình.
- D. Kinh nghiệm của chúng ta về Christ là sự sống vâng phục để chúng ta làm nên sự cứu rỗi mình được thấy trong hình bóng con tàu mà Nô-ê xây dựng; xây dựng con tàu là xây dựng Đấng Christ thực tiễn và hiện tại là sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời trong kinh nghiệm của chúng ta để xây dựng Thân thể Đấng Christ là Christ tập thể vì niềm vui thích tốt lành của Đức Chúa Trời—Phil. 2:8, 12-13:
1. Điều Nô-ê đã làm và bước vào là sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời, tức con tàu; chúng ta nên có Đấng Christ thực tiễn và hiện tại để có thể bước vào như là sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời.
  2. Con tàu hình bóng cho Christ, không chỉ là Christ cá thể mà còn là Christ tập thể, tức Hội thánh là Thân thể Đấng Christ và người mới—Sáng. 6:14; 1 Cô. 12:12; Êph. 2:15-16; Côl. 3:10-11.
  3. Bằng cách xây dựng con tàu và bước vào tàu, Nô-ê không những được cứu khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời trên thế hệ gian ác qua nước lụt mà còn được phân rẽ khỏi thế hệ đó và được dẫn vào một thời đại mới—Sáng. 8:13-19; 1 Phi. 3:20.
  4. Cũng vậy, bằng cách xây dựng Hội thánh và bước vào nếp sống Hội thánh qua việc xây dựng Đấng Christ thực tiễn và hiện tại là sự cứu rỗi của Đức Chúa Trời trong kinh nghiệm của mình, chúng ta sẽ được cứu khỏi sự phán xét của Đức Chúa Trời trên thế hệ gian ác ngày nay qua đại nạn (Mat. 24:37-39; Lu. 17:26-27; 1 Tê. 5:3); được phân rẽ khỏi thế hệ đó (Lu. 21:36; Khải. 3:10); và được dẫn vào một thời đại mới, thời đại thiên hi niên.